

Četvrtak, 04.02.2016.g.

Neki dan sam došao do jedne knjige pod naslovom **ŽIVA RIJEČ**

Evandjelja s razmatranjima 2016, u izdanju Družbe Misionara Krvi

Kristove iz Zagreba. U njoj su navedena sva misna čitanja iz Evandjelja za

cijelu godinu sa razmatranjima za svaki dan.

"Dotaknulo" me nekoliko čitanja iz Evandjelja i razmatranja koja su bila

navedena iza njih. U njima sam "prepoznao" sebe, svoj život i živote

drugih dragih ljudi koje mi Gospodin šalje na moj životni put.

Jedno od tih je i čitanje iz Evandjelja po Luki, za ovu nedjelju, 7. veljače.

Govori o tome KAKO GOSPODINU ISUSU PREDATI SVOJ ŽIVOT

NA UPRAVLJANJE, KAKO MU POVJEROVATI DA ĆE SVE BITI

DOBRO I KAKO U TOME POMOĆI DRUGIMA.

"U ono vrijeme: Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje

riječ Božju, stajao je on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije

lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže.

Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da

malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo.

Kada dovrši pouku, reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite

mreže za lov." Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć trudili i

ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže." Učiniše

tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo

razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu

pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.

Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: "Idi od

mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!" Zbog lovine riba što ih

uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i

Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi.

Isus reče Šimunu: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!" Oni

izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i podoše za njim."

Što mogu učiniti za ravnodušne katolike koje susrećem na svom putu?

Kako probuditi one koji ne idu nedjeljom u crkvu a smatraju se

katolicima?

One koji ne vide problem u umjetnoj oplodnji "in vitro", koji u vlastitoj

obitelji prihvaćaju grijeh nesakramentalne ili "partnerske" veze?

Što mogu učiniti?

Mogu usrdnije moliti Isusa da uđe u lađu mogega života, mogu zaploviti

na pučinu vjere, više ljubiti, više se uzdati u Isusove riječi (... ali na Tvoju

riječ bacit ću mreže ...).

Mogu svjedočiti životom o Isusu, a ne samo govoriti o njemu. Mogu

svojim stavom i življenjem Evanđelja govoriti svijetu da je Božja Riječ

istinita, da vrijedi po njoj živjeti, da je istina i da je vrijedi čuvati.

Božja Riječ, Isusova riječ, čini čudesa, mijenja svijet, kao što je u ovom

odlomku Evanđelja učinio čudesnim ulov ribe.

"... Ne boj se! Od sada ćeš loviti ljude ..."

Ne boj se, nego se pouzdaj u Božju Riječ.

Dopusti da uđe u tvoj život.

Otvori joj srce, razum i prepusti joj svoj život."

Eto, prekrasni odlomak iz Evandjelja i prekrasno razmatranje koje nam

upravo govori o onome gdje znamo često pogriješiti.

Ne možemo drugima oko sebe "usaditi" vjeru na silu, tražiti od njih da idu

nedjeljom u crkvu, da se moraju promijeniti, da moraju vjerovati

Gospodinu Isusu i njegovom obećanju da će sve u našim životima biti

dobro ako Njega puste u svoj život, da ne smiju biti strahu za budućnost,

itd.

NE MOŽEMO TO RIJEČIMA ALI MOŽEMO VLASTITIM DJELIMA

KOJA ĆE ONI VIDJETI.

MI PRVI MORAMO IĆI SVAKU NEDJELJU U CRKVU. I JAKO BI

BILO DOBRO DA NE IDEMO U CRKVU TAKO DA STIGNEMO

ODMAH NA POČETAK MISE NEGO DALEKO PRIJE, NA MOLITVU

KRUNICE.

I NE ODMAH BJEŽATI IZ CRKVE NEGO OSTATI JOŠ NEKOLIKO

MINUTA DOK NAM SE NE SLEGNE CIJELA MISA, DOK SE JOŠ

MALO NE POMOLIMO ZA ONO ŠTO BI HTJELI DATI GOSPODINU

ISUSU, ZAHVALITI MU.

I TAKO MIRNI I RADOSNI IZAĆI IZ CRKVE.

I OTIĆI U ČETVRTAK NA KLANJANJE PRED PRESVETIM

OLTARSKIM SAKRAMENTOM, ŽIVIM GOSPODINOM ISUSOM.

I MOŽDA NA JOŠ KOJU MISU TOKOM TJEDNA.

Tada će drugi oko nas vidjeti na NAŠIM DJELIMA da se s nama tu nešto

dogđa, da nas čini boljim ljudima. To će ih tjerati na razmišljanje mada

se to na njima neće otvoreno vidjeti.

DA BI NEKOME MOGLI SVJEDOČITI O TOME DA GOSPODIN

ISUS, I VJERA U NJEGA, ČINI ČOVJEKA BOLJIM, DAJE SVEMU

ŠTO NAM SE DOGĐA SMISAO, DAJE NAM SNAGU I MIR DA

SE SA SVIM ŽIVOTNIM SITUACIJAMA NOSIMO, MI MORAMO

POSTATI TAKVI.

MI MORAMO BITI ISTINITI I POSTOJANI.

U RADOSTI, MIRU, U DOBRIM ŽIVOTNIM TRENUCIMA.

ALI I U KUŠNJAMA, ŽALOSTIMA, BOLESTIMA, TEŠKIM

ŽIVOTNIM TRENUCIMA.

MORAMO "ŽIVJETI" SVOJU VJERU PRED GOSPODINOM

ISUSOM I PRED SAMIMA SOBOM.

"ŽIVJETI VJERU" ZNAČI MOLITI I ŽIVJETI PO MOLITVI. ZA

SEBE I DRUGE.

Ne možemo nekome reći da ide u crkvu kada on nas tamo

rijetko viđa.

Ne možemo nekome reći budi radostan i miran kada mi nismo

takvi.

Ne možemo nekom reći da oprostí kada on vidi da mi drugima

ne opraštamo nego ih osuđujemo i ljutimo se na njih.

Ne možeš nekome reći da moli kada nas on ne vidi da mi

molimo.

Ne možeš nekome reći da bude bolji, da ne laže, ne krade, kada

on nas vidi da smo isto takvi.

Ne možeš nekome reći da ljubi ljude oko sebe ako on nas vidi

da i mi druge ne ljubimo nego ih osuđujemo, ogovaramo.

Ne možeš nekome reći da se pouzda u Gospodina Boga, da će

sve biti dobro, ako on vidi da i mi živimo u strahu od budućnosti,

od smrti, od bolesti, od neimaštine, da se ne pouzdajemo u

Gospodina Boga da će sve biti dobro.

NE MOŽEŠ NEKOME REĆI DA SI VJERNIK I KATOLIK, AKO MU

OVO NAPRIJED NE MOŽEŠ POSVJEDOČITI SVOJIM DJELIMA A

NE SVOJIM RIJEČIMA.

SVAKA PROMJENA LJUDI I SITUACIJA OKO NAS POČINJE S

PROMJENOM NAS SAMIH.

ISTINSKI I DUBOKO.

KAKO?

TO MORA SVATKO OD NAS SAM OTKRITI.

ONO ŠTO MOGU POSVJEDOČITI IZ SVOJEG ŽIVOTA, IZ SVOJEG

OBRAĆENJA, POČETAK JE UVIJEK U ODLUCI DA SLIJEDIMO

ISTINU.

KADA SE ODREDIMO ZA ISTINU U SVOJEM ŽIVOTU, DA ĆEMO

SE BORITI ZA NJU, DA ĆEMO JU GOVORITI, DA ĆEMO SE PO

NJOJ PONAŠATI, DA ĆEMO LAŽI IZBACITI IZ SEBE I TRAŽITI

OPROŠTENJE ZA NJIH, DAKLE, TADA SMO SE ODREDILI ZA

GOSPODINA BOGA.

JER GOSPODIN BOG JE ISTINA.

GOSPODIN ISUS JE BIO ISTINA KOJE JE ŽIVJELA OVDJE NA

ZEMLJI.

ISTINA DAJE NADU I VJERU.

U BOLJE SADA, U BOLJI PREOSTALI OVOZEMALJSKI ŽIVOT, U

PREKRASNI VJEČNI ŽIVOT POSLIJE OVOZEMALJSKE SMRTI U

KRALJEVSTVU BOŽJEM.

I, ISTINA ĆE NAS DOVESTI DO TOGA DA ĆEMO OTKRITI

ONO ŠTO JE NAJVAŽNIJE, SVETU BOŽJU VOLJU ZA NAŠ

ŽIVOT.

▣ KAKO ▣ JU ▣ IZVRŠITI.

O tome ne možemo govoriti drugima oko sebe ako po tome ne živimo.

Zato je Gospodin Isus bio tako vjerodostojan svojim prvim učenicima.

On nije govorio što će i kako učiniti.

On je činio.

I ONI KOJI SU MU VJEROVALI, VJEROVALI SU MU PRVO RADI

NJEGOVIH DJELA A ONDA, KAKO IM JE VJERA RASLA, I RADI

NJEGOVIH RIJEČI.

ALI, MNOGI NISU NI RADI NJEGOVIH DJELA NI RADI NJEGOVIH

RIJEČI.

TI SU ODABRALI PROPAST.

I TU, RADI POŠTOVANJA NJIHOVE SLOBODNE VOLJE, NI

GOSPODIN BOGA NIJE MOGAO NIŠTA UČINITI.

NI SADA NI NA POSLJEDNJEM SUDU.

No, nije naše da o tome razmišljamo. Bit će kako je BOŽJA VOLJA.

Činimo djela vjere, ljubavi, milosrđa.

Tada će se oni dragi ljudi oko nas početi mijenjati. □ POČET ĆE

VJEROVATI.

MOŽDA □ ĆE □ SE □ UPRAVO □ PO □ NAŠIM □ DJELIMA □ OBRATITI □ I

SPASITI.

DA, O LJUBLJENI MOJ GOSPODINE, TEBI

JE SVE MOGUĆE!

MOLIM TE DA OJAČAŠ NAŠU VJERU I

NAŠA DJELA KAKO BI TO MOGLI

SVJEDOČITI DRUGIMA!

ISTINITO I POSTOJANO.

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.

